

dette, har Justitsministeriet den Ret og Competence, som det her drejer sig om, i Medfør af Bygningslovens § 72. Jeg har udtrykkelig — deri har det ærede Medlem Ret — i en af Skrivelserne til Sundhedskommissionen anført, at Justitsministeriets Bestemmelser ikke vare trufne paa Grundlag af Bygningslovens § 72, fordi en Paaberaabelse af denne Lovs Bestemmelser ikke var nødvendig. Men dermed har jeg slet ikke afskaaret mig fra at henvise til denne Lovs Bestemmelser og navnlig ikke afskaaret mig fra at henvise dem, der ikke ville være enige med mig i min Forstaaelse af Loven af 1858, til den Myndighed, der ligger i Bygningslovens Bestemmelse, og der indrømmer det ærede Medlem selv her i Aften, at ifølge Bygningslovens § 72 har Justitsministeriet utvivlsomt Competence til at give den Tilladelse, her er given. Men naar saa er, er det kun en Strid om Ord, kun en Strid om Kejserens eller Pavens Skæg, eller hvad det nu hedder. Det ærede Medlem mente, at Justitsministeriet ifølge Bygningslovens § 72 har denne Beføjelse, men da jeg har ment, at Justitsministeriet allerede ifølge andre Bestemmelser, ifølge Loven af 1858 har Beføjelsen, saa skal dermed ethvert Spørgsmaal om § 72 i Bygningsloven være afskaaret. Men saaledes gaar det ikke til, det vil det ærede Medlem ikke faa nogen som helst til at støtte sig i, i alt Fald ikke nogen, der ser ganske upartisk paa det foreliggende Spørgsmaal.

Jeg sagde i Formiddags, og jeg siger det igen, at hvis Sagen hører under Justitsministeriet, er den afgjort; hvis Justitsministeriet har den Competence, her er Tale om, er den afgjort, men hvis Justitsministeriet ikke har denne Competence, staar det jo Sundhedskommissionen frit for at gaa til Domstolene. Der siger det ærede Medlem: Men det kan ikke lade sig gøre, thi Politidirektøren vil naturligvis, da Justitsministeriet ikke vil det, ikke sætte den paagældende Bygmester, Adolphsen, under Tiltale. Naa, det er meget rigtigt, det kan selvfølgelig ikke lade sig gøre, det udviklede jeg i Formiddags, men vil man forsøge at bringe Sagen for Domstolene, hvis man mener, den hører hjemme der, er der andre Veje at gaa, nemlig den Vej, at Sundhedskommissionen anlægger Sag mod Justitsministeriet. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men det kan ikke lade sig gøre, thi Politidirektøren er jo Formand for Sundhedskommissionen, og han vil naturligvis ikke. Men Politidirek-

tøren er jo kun et enkelt Medlem af Sundhedskommissionen, og der er altsaa ikke noget i Vejen for, at Sundhedskommissionen kan beslutte et saadant Sagsanlæg og føre det frem for Domstolene, og hvis den gør det, vil det jo vise sig, hvad der kommer ud deraf. Jeg føler mig forvisset om, at der vil komme det ud deraf, at Domstolene ville erkende, at Justitsministeriet har handlet indenfor sin Competence, og at Sagen er afgjort med den Bestemmelse, Justitsministeriet har taget.

Nu siger det ærede Medlem: Ja, men selv om nu det, der er sket ved den paagældende Tilladelse, i og for sig kan være fornuftigt, reelt set, saa gives der dog derved disse Bygninger en Forret, saa at de kunne blive lejede ud hurtigere end andre, og det ærede Medlem spørger saa, om andre ville kunne opnaa det samme. Ja, selvfølgelig ville andre, der bygge under lige Forhold, altsaa ligesom ved dette Byggeforetagende med betydelig større ubebygget Grund, end Byggeoven kræver, og med et betydelig mindre Antal Beboelseslag, end Byggeoven tillader, faa den samme Ret, som her er Spørgsmaal om. Det ærede Medlem behøver slet ikke at søge udenfor liggende Interesser angaaende denne Sags Afgørelse. Jeg forstaaer meget vel det ærede Medlems Tale, der bevægede sig noget omkring i Periferien, ligesom Katten om den varme Grød, og jeg skal da dertil sige, at for mig har der ikke været nogen som helst Interesse i, om disse Bygninger blev færdige til Udleje til den ene eller til den anden Tid, eller om de overhovedet nogen Sinde blev færdige til Udleje.

Nu spørger det ærede Medlem, om jeg vil være medvirkende til, at der indføres andre Bestemmelser vedrørende Forhold af den Art. Det er vanskeligt at sige noget saadant paa Forhaand, for man ser Forslaget til saadanne andre Bestemmelser. Det vil jo staa Københavns Kommunalbestyrelse fuldkommen frit for at fremsende Forslag til saadanne Ændringer i Sundhedsvedtægten, at Kommunalbestyrelsen mener, at Sundhedskommissionen derved faar fast Fod at staa paa. Hvorvidt det kan lade sig gøre at give saadanne Bestemmelser af alle de ofte meget forskellige Forhold, som kunne fremkomme i Bygningssager, det skal jeg lade staa ubesvaret, indtil jeg ser det Forslag, som maatte fremkomme fra Københavns Kommunalbestyrelse.

Formanden: Tingets Samtykke udbedes til, at Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds for tredie Gang tager